

de Commune van de Dikke Dames en vroeg aan zuster Profiteria om een onderhoud.

Met haar intuïtieve talenten keek ze daar niet vreemd van op. Ze fronste wel haar wenkbrauwen toen haar gevraagd werd of er een soort van samenleving tussen de mannen en de vrouwen kon gaan ontstaan. Moeder Overste gaf als antwoord:

‘Wij leggen hier in deze vrouwengemeenschap ook een serieuze Gelofte van Armoede af, alleen heeft het niets te maken met het onthechten van de noodzakelijke voedingsstoffen. Voor Intrede in onze commune moet U bereid zijn om de eed af te leggen om u te onthouden van loze en verslavende spelletjes. Dat betekent: géén voetbal kijken op de TV, géén wielrennen noch schaatsen. Vaarwel Tour de France. En geen T.T. in Assen.

Niet alleen maar naar anderen kijken maar zelf doen, met onze permissie, is toegestaan.

Niet lui op de bank met bier dat door een ander is gebrouwen en die meestal door een vrouw moet worden aangereikt. Nee, zelf brouwen en werken voor de kost. En als dat bier dan klaar is om gedronken te worden, mag U ons natuurlijk altijd een glaasje tapen. Onze dames kennende zullen dat gebaar zeer op prijs stellen. Ik garandeer u dat iedere man, mits u onze leefregel stipt zult opvolgen, rond het hoogfeest van Kerstmis al een beginnend buikje zal hebben.’

Vader Abt moest wel driemaal zijn bedenkingen weg slikken. Zouden zijn medebroeders hiertoe bereid zijn? Hielden ze, zonder Koning Voetbal, nog wat te leven over op hun oude dag want één ding was zeker, zonder slag of stoot zouden zijn confraters niet capituleren. Er werd namelijk regelmatig driftig gegokt op de uitslagen in de diverse voetbalpools.

Toch, als hij goed rondkeek in de grote centrale woonkamer met de gezellige zitjes en de gloeiende haard en vooral in de ruime

woonkeuken, vond hijzelf het samenwonen bij de zusters wel degelijk de moeite waard. Alles oogde veel aantrekkelijker dan bij hen het geval was dus voor hem was de zaak reeds beklonken. Toen hij zag dat boven de schouw diverse flinke hammen en worsten hingen te drogen, liep het water hem uit de mond, dus hij veegde schielijk het overvloedige vocht uit zijn mondhoeken. Nee, voor hém was het zo klaar als een klontje. Luilekkerland, het bestond en hij mocht er hier al even aan ruiken!

Hij nam uiterst beleefd en nederig afscheid van de Orde van de Welvarende Dames en toog opgewekt huiswaarts. Nog diezelfde avond praatte hij zijn medebroeders bij en daar ontvouwde hij zijn plan. Hij begon als volgt:

‘Beminde broeders, vandaag heb ik als uw Overste een bezoek gebracht aan de Orde van de vrouwen in het dorp verderop. Ik heb er een onderhoud gehad met de Abdis en haar gevraagd of het misschien wel een zinvol idee zou zijn als ons mannenhuis met hun vrouwenklooster zou fuseren. Daarmee bedoel ik eigenlijk om jullie te laten wennen aan het idee van een mogelijke toekomstige samenwoning en een gemeenschappelijk leven waarmee ik uiteraard rekening wil houden met wederzijds respect voor ónze gewoonten en die van hén. Zuster Profiteria, zoals Moeder Overste heet, staat daar niet geheel afwijzend tegenover, mits wij, de mannen, bereid zijn om volgens hún leefregel te gaan werken. Als wij daar gehoor aan geven belooft zij ons een gezellige oude dag met voldoende en overheerlijk eten. In ieder geval wordt daar goed voor de inwendige mens gezorgd omdat zij, die vrouwen, ook beseffen dat hier op aarde niet alleen maar voor geestelijk voedsel maar zeker ook voor lichamelijke kost moet worden gezorgd. Mijns inziens hebben wij al te lang ons onthecht aan het goede wat de natuur ons te bieden heeft en mijn voorstel is om rigoureuus hun “andere weg” te gaan volgen als aanvulling op die van ons want zeg nou zelf: wij hier zijn

allemaal graatmager en zij zijn volvet. Nee, ik vind het zeer verantwoord om vanaf nu met de zusters te fuseren. Het idee kan echter alleen slagen als jullie bereid zijn om hun leefregels te volgen en hún Gelofte van Armoede je eigen te maken. Dat belooft voor ons meer welstand.'

Aangezien alle broeders bij hun intrede ook de Gelofte van Gehoorzaamheid hadden afgelegd móesten ze wel instemmen met het voorstel van hun Abt. Hun lijven waren echter stram geworden door de jaren heen en hun ruggen kromgetrokken in hun koude cellen. Zuster Profiteria leidde hen persoonlijk naar de hobbyzolder waar alle werktuigen stonden opgesteld. Roeiapparaten, hometrainers, loopbanden, halters, van al dat soort zaken om er je lichaam mee te trainen en sterker te maken. Er was voor iedere kwaal het juiste attribuut en zij, de mannen, kregen opdracht om al hun stramheid er uit te werken en dat was in het begin verplichte kost alhoewel ze in de aanloop naar een fitter leven nog wel eens werden ontzien. Als beloning voor een pittige training kregen ze dan na afloop een massage aangeboden. Die werd verzorgd door de zuster die bekend stond als Philomien met de harde handen. Het deed hen goed, naar ziel en lichaam!

Het dicet werd samengesteld door Moeder Overste zelf. Zij had tenslotte beloofd, dat ze van de mannen met hun schriele en rammelende ribbenkasten vóór het eind van het jaar Adonissen zou maken. Voor ontbijt werd verplicht opgelegd: drie sneden volkorenbrood met een flinke lik roomboter en belegd met salami, metworst en bacon, overgoten met twee flessen Kloosterbier. Voorts kwamen er bij de lunch dikke pannenkoeken met spek en twee flessen bier. Voor het avondeten moest er naast de normale groene groenten ook een flinke portie bruine bonen met uien en varkensoren of karbonades geserveerd worden en ditmaal mochten ze vier